

Cititorii ne scriu

Chemarea la datorie pentru țară

Ce fericiți sunt cei care au urechi să audă chemarea în slujba Domnului, care sunt umpluți cu Duhul Sfânt și în tot ceea ce fac, ceea ce vorbesc, nu găsesc altceva decât bucuria de a se ști pe câmpul Evangheliei.

Pentru mulți din aceștia, familia este pe locul doi sau chiar și trei. Cei care pun întâi biserica, propovăduirea evangheliei, hrana spirituală, hrana de toate zilele pentru săraci, nevoile celor din jurul lor, vizitarea săracilor, ajutorarea văduvelor și a orfanilor, multe, multe alte activități, și apoi familia. Îmi amintesc de copilăria mea, de învățăturile date mai mult de mama, pentru că tata era foarte rar pe acasă, fiind plecat în misiune.

Pe timpul comuniștilor se dădeau amenzi mari celor care erau prinși că se roagă în case. „Rugați-vă în biserici”, spuneau ei. Cu toate acestea, pocăiții se adunau, țineau legătura sfântă, nu le păsa de închisoare, de răul ce-l făceau comuniștii celor cu adevărat credincioși. Și totuși erau destui credincioși devotați care colindau satele și comunele fără frică, cu dorința de a împărtăși ceea ce ei au găsit, credința și viața curată trăită pentru Hristos.

Îmi amintesc că după ce am venit în America și mergeam în România în misiunea mea secretă pe care o numeam „excursie”, mi-a povestit un frate că în zona Ardealului, în niște comune, Domnul a făcut o mare trezire folosindu-se de un frate care avea darul evanghelizării. Domnul a dat multora darul acesta, dar astăzi ei nu prea au timp de a-l întrebuința în lucrarea Domnului, deși avem libertate.

În aceste comune s-au întors mulți la Domnul. Printre aceștia se numără și mulți membri de partid care au renunțat la carnetul roșu, devenind frați în Hristos. Fratele evanghelist a fost chemat la disciplina comunistă. I s-a spus: „Nu mai veni pe aici, nu mai predica pe Isus al tău”. O dată, de două ori și poate de trei ori i s-a spus, dar fratele a continuat. Era

plin de râvnă să viziteze aceste comune unde Domnul și-a făcut prezența și unde mulți s-au pocăit.

Într-o dimineață, un om dormea cu capul pe volan într-o mașină parcată în comuna respectivă... Trecătorii au sesizat că omul doarme cam de multă vreme. Au chemat milițienii, care de fapt știau cine este în mașină și ce se întâmplase... Ei îl omorâseră pentru că predica în comuna lor. Degeaba a fost așteptat de soție și de cei patru copilași să vină acasă... Se vor întâlni acolo sus în acea patrie cerească!

Cu toate aceste pericole, Evanghelia se predica, iar numărul celor ce intrau în Împărăția lui Dumnezeu se mărea.

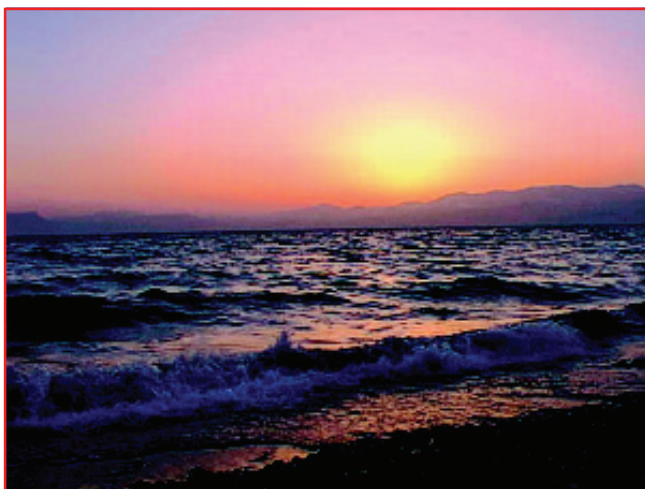
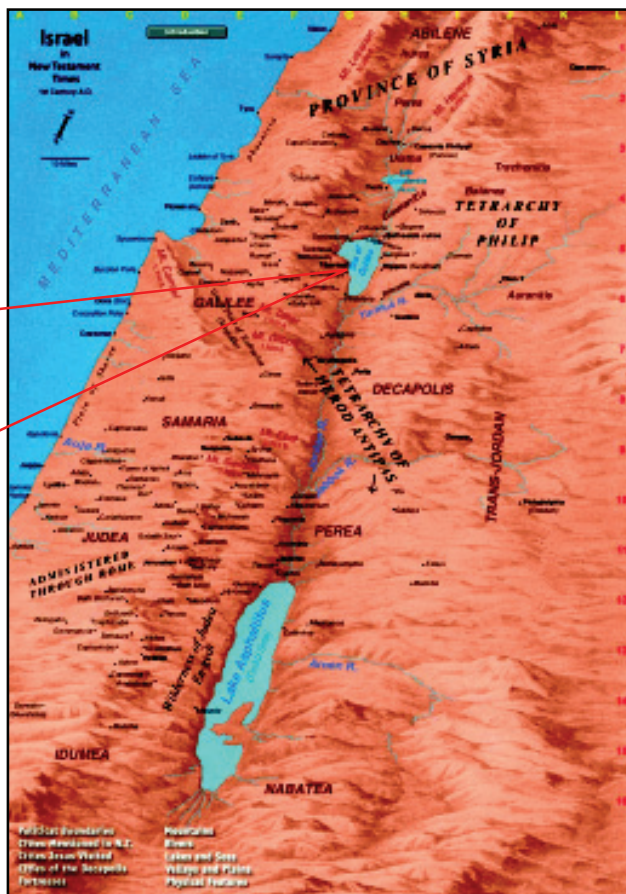
Astăzi avem libertate, putem predica unde vrem, nu ne oprește nimeni. Acest popor, românii noștri, au nevoie de Dumnezeu, au nevoie să li se predice o Evanghelie deplină, o credință sănătoasă, care îi va ajuta să ajungă în raiul promis de Dumnezeu.

S-au deschis granițele României, întâi spre America, apoi spre Europa. Cei ce au ajuns în America știu fiecare cum au ajuns și ce promisiuni au făcut Domnului. Domnul i-a ajutat, le-a răspuns rugăciunilor. El îi așteaptă pe cei ce încă nu și-au împlinit promisiunile, și privește cu bucurie spre acei ce nu și le-au uitat. Le-a trimis binecuvântări. El nu ne uită, dar nici nu se lasă păcălit. Nu vă faceți că ați uitat, ca nu cumva să vă amintească Domnul cum știe El.

LIDIA RĂSCOL, misionară

Locuri biblice

Marea Tiberiadei - „După aceea Isus S-a mai arătat ucenicilor Săi la Marea Tiberiadei.” (Ioan 21.1).

Apus pe malul Mării Tiberiadei. Pe un astfel de țărniș l-a reabilitat Domnul Isus, după ce a înviat, pe Petru – care se lepădase în noaptea când a fost prins Mântuitorul –, încredințându-i sarcina de a se îngriji de Biserica Sa (Ioan 21.15-17)